

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟ ΓΕΡΟΝΤΑ ΓΕΩΡΓΙΟ ΚΑΨΑΝΗ

Πολυσέβαστε και 'εν Κυρίω αναπαύομενε' Γέροντα Γεώργιε,

Ο εν Τριάδι ευλογητός θεός επέλεξε να σε εισαγάγει στην 'αγήρω μακαριότητα', στο επουράνιο θυσιαστήριο, κατά την εορτή της γενεθλίου ημέρας της Εκκλησίας Του, την Οποία επί πολλά έτη ευόρκως και φιλοτίμως διακόνησες. Ο συμβολισμός της ημέρας αφ' εαυτού μαρτυρεί πολλά για όσους δεν σε γνώρισαν εκ του σύνεγγυς.

Για εμένα όμως κι εκείνους, οι οποίοι ευτυχήσαμε να σε γνωρίσουμε, να σε ζήσουμε και να σε διαλεχθούμε υϊκώς και αδελφικώς ως 'ενώπιοι ενωπίω' τα μεγέθη των συμβολισμών απομειώνονται εξ αιτίας της καθαρότητας των αναμνήσεων και της σχεσιακής μας συνδέσεως.

Με αξίωσε η Χάρις του θεού να συγκαταλέγομαι στους τυχερούς, τους οποίους κατά τα νεανικά υπαρξιακά τους σκιρτήματα ξεδίψασε το καθαρό νερό της αστείρευτης πηγής της βιωματικής θεολογίας σου και της λευϊτικής πατερικής σου μορφής. Ριζαρίτης ακόμη ων στα πρώτα μου βήματα. Γι αυτό σήμερα οφειλετικώς καταθέτω προς εκείνον τον 'δίκαιο', ο οποίος 'εις τον αιώνα ζη' μέσα από τις ταπεινές αυτές γραμμές ένα μεγάλο και διαρκές ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.

-Ευχαριστώ Γέροντα, διότι ως παραδοσιακός θεράπων και αυθεντικός μύστης 'της του θεού επιστήμης' κληροδότησες προς εμάς συγγραφικό έργο, που το χαρακτηρίζει η θεολογική μεστότητα, η επιστημονική ακρίβεια, η ποιμαντική ευαισθησία, δηλαδή η αγιοπνευματική σφραγίδα.

-Ευχαριστώ Γέροντα, διότι ως φωτισμένος λευίτης και ποιμένας των λογικών προβάτων του Αρχιεπίσκοπου Χριστού, διαρκώς μου προσφέρεις -από την εποχή της Ιεράς Μονής του Αγίου Γεωργίου του Αρμά και κατόπιν της αθωνικής Ιεράς Μονής Γρηγορίου- αγαθές αναμνήσεις ιερών ακολουθιών λουσμένων στην φωτοχυσία της αναστάσιμης λειτουργικής εμπειρίας των αγίων και δικαίων φίλων του θεού.

Ευχαριστώ Γέροντα, διότι ως εραστής του μοναχικού δολίχου και της καρδιακής προσευχής, κατέθετες ειλικρινώς δάκρυα μετανοίας και αγάπης ενώπιον της εικόνας της Υπεραγίας θεοτόκου, επιστηρίζοντας μυστικά τους αδελφούς του Κυρίου μας 'τους ελαχίστους' στην εσχατιά της μαύρης ηπείρου, εκεί όπου -χάριτι και ανοχή θεού- διακονώ από δεκαετίας ως προκαθήμενος Πάπας και Πατριάρχης.

Ευχαριστώ επίσης π. Γεώργιε, διότι η ποιμαντική σου αγωνία και η εγνωσμένη ιεραποστολική σου ευαισθησία συνήργησαν στην προσφορά και αποστολή φλογερών και πολύτιμων συνεργατών -μοναχών, Πρεσβυτέρων και Επισκόπων- προς τον Αλεξανδρινό θρόνο και την κατ' Αφρικήν Εκκλησία, οι οποίοι διακονούν μέχρι σήμερα έχοντας οδοδείκτες τα ποιοτικά σου χαρακτηριστικά.

Τώρα πλέον, 'δεδικαιωμένος' και 'αναπαύομενος μετά των Αγίων' ικέτευε εκτενέστερα τον Δεσπότη Χριστό 'υπέρ πάσης ψυχής θλιβομένης και καταπονουμένης' έως ότου μας επισυνάξει 'διά της κοινής αναστάσεως' στην ποθούμενη 'ζωήν του μέλλοντος αιώνας'. Κλείνω τις γραμμές του παρόντος, αλλά όχι και τις διαρκείς μνήμες μας, με τα λόγια που αγαπούσες να μας λες προσευχητικά σαν στους νέους μαθητές σου:

Είμαι στη χάρη σου ένα φτερό, φύσηξέ με και πήγαινέ με, όπου εσύ θέλεις.